

SADZICIEL (1) *sb m*

N sg sadziciél.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto usilnie stara się o coś: Affectator, Pyłzny/ Wyfoko á wytáwnie fie niofący/ Sádziciel/ Połtáwá. Mqcz [114]d.

JR, (LW, MC, MN)